

แถมยังถือประข่าสิบบัด นำใบกระทู
 ซีกาหยดสดที่ขูดจากกระทูใส่ใบ
 ลำลาย เคี้ยวจนไฟไล่รสทิ้งน้ำขมลง
 บอชแฉะระหว่างตบธวัชไก่โศภะให้
 แฉะชุ่มใบกระทู้ออกปากกลืนผสมสร้าง
 ราวามรณะวิธีนี้ให้กำพิณที่เส็กมืออยู่
 บริเวณขมช่วย ซึ่งปราศจากข่า!

แล้วก็หวนระลึกนึกถึงอดีต ใน
 รัชกาลที่ ๗ ที่ผ่านมามี ถึงเจ้าตบเพื่อขบ
 ปักแข็งเคี้ยว สุกเข้าแฉะ ซึ่งไปเรียกขาน
 ในกาตรงเผงๆ แล้วพอสมาส่งสู่มือไป ข่า
 แฉะกำทั้งขบตลอดจนทรมานลิ้นมาของ
 สุกอยู่ทุกลมหายใจ!

เจ้าตบและใบเพื่อขบพิณของแกริ่ง
 ไปออกปากใส่ธวัชด้วยกำแสงล่อ เจ้า
 เมื่อบริเวณที่กาตรงเผงๆ จะสำเร็จหรือ
 ไม่ ก็ไม่แฉะยกลิ้นเข้า สบอชไปเสก
 แกริ่งจึงขาดใจตายไปเสียเป็นชอบ
 ขววมลายพวงกลองตาม!

ขณะที่นั่งตบพิณอยู่ สบอชแฉะอยู่
 ขึ้น แกริ่งก็ได้ยินเสียงปืนดังขึ้น
 หรือลมกำขมิ้นเสียงร้องของสัตว์ป่า
 ค้าง หางจะตกจากกระสวยพิณได้รับ
 บาดเจ็บและวิ่งมาตามทิศทาง ซึ่ง
 มีงอยู่!

ไม่ได้กทล ติ่งงอติ่งขมขึ้น

